

Som tørstige hjort monne skrige

Sl. 42-43, Grundtvig 1811

Mel.: Jørgen Graven Nielsen, 1996

The image shows a musical score for the hymn 'Som tørstige hjort monne skrige'. It consists of five systems of music. Each system includes a vocal line (Soprano, Alto, Tenor, and Bass) and a piano accompaniment. The lyrics are written below the vocal lines. The score is marked with 'mel.' and 'underst.' and includes a large orange watermark 'A Tempo' and 'Studiepartitur'.

mel.
Som tør - sti - ge hjort mon - ne skri - ge alt ef - ter det rin - den - de væld, så

underst.
Som tør - sti - ge hjort mon - ne skri - ge alt ef - ter det rin - den - de væld, så

Som tør - sti - ge hjort mon - ne skri - ge alt ef - ter det rin - den - de væld, så

Som tør - sti - ge hjort mon - ne skri - ge alt ef - ter det rin - den - de væld, så

mon - ne og ef - ter dig hi - ge, Her - re, min tør - sti - ge sjæl; thi du er den le - ven - de

mon - ne og ef - ter dig hi - ge, o Her - re, min tør - sti - ge du er den

mon - ne og ef - ter dig hi - ge, o Her - re, min tør - sti - ge sjæl; thi du er den le - ven - de

mon - ne og ef - ter dig hi - ge, o Her - re, min tør - sti - ge sjæl; thi du er den

11
kil - de, og drik-ke så ger - ne jeg vil - le for al - drig at tør - ste i - gen.

11
le - ven - de kil - de, og drik-ke så ger - ne jeg vil - le for al - drig at tør - ste i - gen.

11
kil - de, og drik-ke så ger - ne jeg vil - le for al - drig at tør - ste i - gen.

11
le - ven - de kil - de, og drik-ke så ger - ne jeg vil - le for al - drig at tør - ste i - gen.

11
kil - de, og drik-ke så ger - ne jeg vil - le for al - drig at tør - ste i - gen.

1. Som tørstige hjort monne skribe
alt efter det rindende væld,
så monne og efter dig høre,
o Herre, min tørstige sjæl;
thi du er den levende kilde,
og drikke så gerne jeg vil
for aldrig at tørste igen.

2. De dage og nætter henskride,
og sjælen kun læstes med gråd,
med sorrig jeg hender må vride,
jeg ved ikke frise, ej råd;
ak, når vil dog Gud sig forbarne?
Ak, når må jeg usle og arme
indgangs for Herren at stå?

3. Jeg er udi hjertet så bange,
der afgrunde ligger så nær,
op på deres rand må jeg gange,
det er kun en jammerlig færd;
jeg svimler, mig rædsel nedknuger,
mig afgrunden visseilig sluger,
o Herre, o, hør mine skrig!

4. Du er jo min saligheds klippe,
på dig har jeg bygget mit hus,
ak, vil du mig glemme og glippe,
da synker det fluks udi grus;
alt bryder de bølger og vover,
og medens du tøver og sover,
de lukker sig over min sjæl.

5. Når andre til kirke mon gange,
da sidder jeg her udi vrå,
de kvæder så liflige sange,
men jeg må ej høre derpå;
min sang er at sukke og klage,
så skrider de hellige dage
for mig, som de søgne, i kval.

6. Dog, hvi vil, min sjæl, du forsage?
Hvi bøjes, hvi bruser du så?
Lad skride de nætter og dage,
og bi på din Gud, som du må!
Engang skal den morgen oprinde,
da frelst du så glad udi sinde
skal takke og love din Gud.

7. Hans lys og hans sandhed skal føre
mig op til hans tempel i fred,
der ordet mit hjerte skal røre,
og glemme jeg skal, hvad jeg led;
ja, selv skal jeg røre min tunge
til salmer for Herren at sjunge,
til lov og til pris for min Gud.